

Sygn. akt IV CSK 249/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko M. P.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 18 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 505/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokatowi A. F. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnego w Lublinie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej pozwanej w postępowaniu kasacyjnym kwotę 360
(trzysta sześćdziesiąt) zł podwyższoną o stawkę podatku od
towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez pozwaną M. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 18 listopada 2014 r. zmieniającego częściowo, na skutek apelacji powoda J. K., wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 19 listopada 2013 r. skarżąca wnosiła o przyjęcie skargi do rozpoznania podnosząc konieczność rozważenia wymienionych we wniosku szczegółowych kwestii.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej przez pozwaną skargi kasacyjnej do rozpoznania, które nie spełnia wskazanych wymagań, nie daje podstaw do kwalifikacji, jako zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawionych w niej „kwestii”, mających przy tym – jak wskazuje na to ich sformułowanie – prowadzić wprost do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia

abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie. Skarżąca nie wskazuje jednocześnie na potrzebę dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wymienionych we wniosku przepisów art. 23 i 24 § 1 k.c. lecz oczekuje rozważenia, czy ich wykładnia dokonana przez Sąd Apelacyjny jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy nie zachodzą mające podstawę we wniosku skarżącej przesłanki uzasadniające przyjęcie do rozpoznania wniesionej przez nią skargi kasacyjnej.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.